

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Præbendis & dignitatibus. Consilium CCXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

6 De anniversarijs & mortuarijs quod dictum est, sanè accipiendum, non de fixis & stabilibus; veluti quæ vel inter vivos, vel testamento perpetuo constituta ac relicta sunt, sed de occurrentibus, quæ ex funeribus accipiuntur. Et si enim in hac distinctione vacillare videatur Ioannes Andreas, in addit. ad Specul. tit. de concess. praben. ad rubr. in fine, melioribus tamen rationibus ea distinctio sustinetur: præsertim ubi anniversarij non in distributione plurium, sed in solida perceptione Curati seu Pastoris constituent, *Peirus de Anchar. in Clem. 1. nu. 42. De concess. praben.* Cum enim quicquid ad certitudinem seu ad summam certam in perceptione emolumentorum ac fructuum reduci potest ex venditione vel ex locatione fructuum, pro corpore & portatis beneficij reputetur, ut bona ratione existimat Ancharanus, d. n. 42. nulla est dubitatio, quin certa, fixa, ac stabilia anniversaria testamento, vel donatione relicta ac constituta, corpus fructuum beneficij constituent. Quemadmodum & in usu nominationis Facultatis Artium Universitatis Lovaniensis (ex qua jus sui auctoris astruit M. Ioannes) constitutum est per Carolum Quintum Imperatorem, ut quicquid ad certitudinem reduci potest, pro valore beneficij reputetur; multo ergo magis quod sic per se certum, & incommutabile est.

Cum igitur certa anniversaria hujus Ecclesiæ longè excedant viginti libras grossorum; non potest fieri, ut sub limitata gratia dictæ nominationis cadat hoc de quo nunc controvertitur beneficium. * Taxa enim pars gratiæ est, quam acceptans beneficium virtute gratiæ excedere non debet, c. Cui de non sacerdotali, c. Quamvis 1. de praben. lib. 6. Proinde externa hæc onera, quæ non diminutionem, sed consumptionem fructuum, quam ipse beneficiarius facit, continent, huc non pertinent, sed alia rationabilia quæ percipiendorum fructuum causa sunt, Bald. in l. 1. nu. 11. c. de fruct. & lit. expen. Castren. Alex. 1. 1. c. alij in d. l. Non amplius. Non etiã opera ipsius officij, pro quibus fructus dantur, & in quibus beneficiarius pro alimentario seu usurario vel usufructuario habetur, not. in c. Cum in officio de ressam. multo minus ipsa fructuum consumptio; hoc est familiae intentio. Quapropter omnibus benè perpenfis, nulla ratione nobis fundatus videtur M. Ioannes ad retinendum hujusmodi beneficium virtute gratiæ sic limitatæ non includentis beneficium tanti valoris quanti est hæc parochialis Ecclesia, de qua controvertitur.

De Præbendis & dignitatibus.

S V M M A R I U M.

Beneficium perpetuum.

1. Beneficij impetratio suppressa mentione prius obientis est nulla, nisi sit temporaneum tantum & manuale.
2. Vicaria an sit perpetuum beneficium.
3. Beneficium perpetuum conferri non potest cum facultate amovendi.
4. Beneficio duobus collato potior est cui primum facta est collatio.
5. Papa an alicui beneficium auferre possit.

CONSILIVM CCXXVIII.

VACANTE Canoniatu & præbenda in Ecclesia Cathedrali Brugensi per mortem Antonij Thyrij novissimi illorum possessoris mense Octobri anno 1586, est per S. D. N. Sixtum Papam quintum VI. Calendis Septembris expeditis Bullis provisorum Domino Tossano Raymundeno. Hos eisdem Canoniatum & præbendam sub nudo verbo Papæ, sine ulla signatura, 19. dicti mensis Septembris contulit idem S. D. Papa cuidam Ioanni Morelle in Romana Curia familiari Cardinalis Salviati; hoc, ut prætexit, titulo & colore, quod impetratio dicti Domini Tossani ipso jure esset nulla & inefficax ob id, quia idem Tossanus impetrando hos Canoniatum & præbendam suppresserit & subtraheret, quod tempore hujusmodi impetrationis habuerit & possederit magnam Vicariam Nostræ Dominiæ Tornaci.

Quæritur, an dicti Domini Ioannis impetratio sit potior, & antecedens dicti D. Tossani impetratio nulla? Certum est, rescriptum Apostolicum seu bullam impetratam à Sede Apostolica nulla facta mentione beneficij seu beneficiorum, quæ impetrans tempore impetrationis habuit ipso jure non valere, c. Ad aures c. Cum adeo de rescript. etiam si modicum & parvi valoris sit beneficium, c. si motu proprio de prab. lib. 6. gloss. in d. c. Cum adeo in verb. de præbenda, non tantum dignitas dicitur ad aures, verum etiam omnino simplex: idque non solum si ad impetrationem seu supplicationem Papa contulerit, verum etiam si motu proprio id fecerit, d. c. Si motu proprio. Sed ut hoc obtineat, necesse est quod beneficium, quod subtrahitur & suppressum est, sit verum, spirituale, & perpetuum beneficium, & minime temporale aut manuale: nam qui hoc obtinet ad nutum superioris amoveri potest, quod ob id in titulum non possidet; cuius generis est inter alia Vicaria non perpetua ad aliquod officium in Ecclesia vel canendi, vel aliud officium divinum celebrandi sub certo aliquo præstimonio. * Et si enim Vicarij quidam sint perpetui, & Vicariæ quædam perpetuæ: beneficij tamen Ecclesiastici appellatione etsi contineatur Vicaria perpetua, non continetur tamen Vicaria temporalis, Clem. 1. de off. vicary. Ideoque quæ de beneficijs passim in jure statuta sunt, rectè accommodari possunt vicarijs perpetuis, non etiam temporalibus. Et inter cætera quod huc proximè pertinet, quamvis impetratio beneficij à Papa obtenta per eum, qui vicariam perpetuam tunc habebat, non facta illius in impetratione mentione, sit ipso jure nulla: non est tamen nulla suppressio seu subtrahentia vicariæ temporalis, relin. in c. Postulasti. 1. vers. Scias autem de rescript. quia qui vices alterius subit temporaliter, facile inde moveri potest, C. Pervenit. 2. de appell. non enim tam suo, quam alieno jure possidet.

Cum igitur dicta Vicaria nostræ Dominiæ sit simplex, non qualificata nec intitulata, sed magis temporalis à nutu & voluntate Dominorum dictæ Ecclesiæ Tornacentis dependens, non potest dicto Tossano aliquo modo fraudi esse vel præjudicare, quod in impetrando hoc Canoniatum non narraverit se esse talem in dicta Ecclesia vicarium; cum es

De Præbendis & dignitatibus.

S V M M A R I V M.

Vicaria perpetua.

1. Vicaria maioris altaris in Ecclesia Tornacensi an sint perpetua beneficia.
2. Res quolibet dignoscitur ex sua denominatione.
3. Beneficium quodlibet censetur perpetuum non temporale.
4. Ad perpetui beneficii subsistentiam requisita.
5. Potestas amovendi Capellanos perpetuos non probat Capellanas temporales.
6. Promissio de recedendo à beneficio, non probat illud esse manuale vel temporale.

CONSILIUM CCXXIX.

VISIS & diligenter examinatis his, quæ super manualitate & perpetuitate Vicariorum maioris altaris in Cathedrali Ecclesia Tornacensi hinc inde adducuntur, probabilius & verius nobis esse videtur, has Vicarias esse & semper fuisse non manualia sed perpetua formaliter spiritualizata beneficia; utpote habentia omnia symbola & notas perpetui Ecclesiastici beneficii; ut non possint censeri vel nuda officia, vel temporales seu mercenarie vicarie. Quod primum pertrahit harum Vicariorum in Bulla Urbani VI. Pape denominatio & appellatio, qua disertis verbis appellantur *perpetue Vicarie*; ita ut ex ipsa denominatione illis inhereat perpetuitas, cap. fin. De off. Vicar. quippe natura & conditio cuiusque rei ex illius denominatione deprehenditur; id enim quidque censetur, quod nomen illius exprimit & designat. c. Illud De præscript. l. Labeo vers. id Tubero De supel. leg. & in natura, qualitate, ac conditione rei id esse censetur, quod est in denominationis potestate, lo. Calder. conf. 27. An impetrans de præben. potissimum in his, quæ naturaliter & communiter rei cuique insunt, & quibus nomen rei per omnia congruit, DD. in l. si uno D. Locati, nec ulla necessitas est à propria denominationis significatione ad impropiam deflectere, d. l. si uno, l. si forte de castrensi pecul. Oldrad. conf. 139. Ad habendam.

Cum igitur in natura & conditione cuiusque beneficii Ecclesiastici communiter sit, ut sit perpetuum, & in dubio perpetuum præsumatur, Steph. Bertrandi. conf. 253. existimo quod vol. 6. Celsus Hugo conf. 38. In diocesi Gerundensi per e. Ad hæc De off. Vicar. perpetuitas non temporalitas aut manualitas his Vicariis attribuenda est; concurrentibus, præsertim alijs omnibus, quæ ad veri perfectique Ecclesiastici beneficii naturam & subsistentiam requiruntur; ut estabilitas ex parte conferentis; & ejus, cui confertur ex Ecclesiastica conditione idonea qualitas beneficio inhærens, quæ præcipua est ut in titulum conferatur, gloss. 1. in fin. Clem. De decimis, Dominicus Gemm. in c. Si pauper in fine vers. istud dubium de præb. lib. 6. ut sit perpetua, c. Veniens De filijs præb. c. Sancterum, 70. dist. Oldrad. conf. 146. In Ecclesia Calaguriana; & denique Canonica institutio, per quam quis in hanc perpetuitatem velut investitur. Sunt enim hæc signa, & velut symbola veri Ecclesiastici spiritualizati & perpetui beneficii, Ioan. de Selva tract. de benef. p. 1. q. 1. Dec. ad Rubr.

cum ex huiusmodi vicariatu propriè beneficiatus dici non potuerit. Temporalem verò esse hanc vicariam satis manifestè deprehenditur ex formula juramenti, quod hic vicarius in assumendo hoc vicariatu præstare solet, in qua non obscure significatur, quod ad nutum Dominorum amoveri possit, his verbis, *si forte vobis aliquando videar amovendus*. Nam amovibilitas in beneficio, illius perpetuitati repugnat; cum perpetuus vicarius qui vicariam in titulum habet, non possit ex sola voluntate patroni aut superioris removeri, d. c. Ad hæc De off. Vicar. saltem non sine iusta & Canonibus probata causa auctoritate Iudicis, quia ius in re habet, d. c. Ad hæc & ibi gloss. in verb. remanere, Ant. de Butrio conf. 3. * Et sane si hæc vicaria esset perpetuum beneficium, & pro perpetuo reputari posset: non posset conferri retenta facultate vicarium amovendi, aut eogendi eundem ad renuntiationem: repugnant enim hæc naturæ perpetuorum beneficiorum, & collationi seu provisioni illorum adiecta, diminutionem in beneficio faciunt: iure autem permixtum non est quod Ecclesiastica beneficia cum diminutione conferantur, c. 1. Vi ecclesi. benefic. sine domin. confer. Atque ita cum dictæ Tossani impetrationi nihil noceat præacta suppressio & subiecta, consequens est provisionem Tossani nullo alio vitio laborantem potiorē esse, vel ex eo solo quia tempore prior est, c. 1. Tibi c. duobus De rescript. lib. 6. etiam si dictus Ioannes lura collationis literas prior præsentasset, & ad possessionem pervenisset, d. c. Tibi. Neque enim potuit per posterio-rem Ioannis impetrationem, nulla facta mentione antecedentis collationis & provisionis dicto Tossano factæ, eidem Tossano acquisitum ius auferri, l. 2. §. si quis à principe D. Ne quid in loco publico, c. 2. De decimis. lib. 6. * Et quamvis in rebus profanis eadem re duobus diversis temporibus donata, potior sit non is cui priori res donata seu donationis causa promissa tradita est, l. Quoties C. De rei vendic. in rebus tamen spiritualibus seu beneficijs, in quibus exuberantius bona fides exhiberi debet, & inconstantia seu variatio in personis Ecclesiasticis magis improbat, semper potior est cui beneficium prius donatum est, non cui posteriori, licet is prior ad possessionem pervenerit, Iason in d. l. Quoties nu. 12. d. c. Tibi d. cap. Duobus; si modo collatio priori facta iure facta sit, c. Illud, c. Suggestum De iure patron. * Et quamvis Papa propter plenitudinem potestatis in beneficijs, Clem. 1. in fin. Vi lite pendente &c. de absoluta non ordinaria potestate possit alicui collatum beneficium auferre & alij conferre, c. Dudum sub fin. de sepult. Ias. d. nu. 12. hoc tamen in dubio facere velle non præsumitur, l. Ex facto in princ. & ibi Ioan. de Imola De vulg. & pupil. Innoc. in c. Dudum de decimis, & numquam nisi cum hoc aperte exprimit. Cum ergo nihil tale sit in posteriore dicti Ioannis collatione; nihil omnino illi tribuendum est, propter ius prius & potius, quod consistit in antecedente impetratione dicti Tossani; qui ob id sine difficultate ad possessionem admittendus est, si nondum fortè admissus sit, & admissus in possessione retinendus; non obstante posteriori surreptitia & obreptitia impetratione dicti Ioannis.